

The Irish Rover

Szöveg: Csanádi Viktor

Tradicionális ír

1. Július negyedik napja, ezernyolcszázhat,
Kihajóztunk Cork hideg öbléből
A raktérben egy nagy halom téglá is akadt
Amiből majd a new-yorki ház épül
Csodás hajó volt, tele mindenféle jóval,
összetákolt tattal és oorral
A szél repítette és ő volt Irish Roveer,
rozogább lett minden egyes nappal

2. Vittünk egymillió zsákkal Sligo rongyból mákkal,
És kétmillió hordót teli kövel,
Hárommillió véget, vak lóbórt mi béget
És négymillió hordó csontot csőrrel
Ötmillió kutyát, de malacból is dukált
Hétmillió hordót teli sörrrel
Még nyolcmillió tarka kecskemama farka
Ez mind az öreg hajóra volt rakva

(hosszabb fuvola szóló)

3. Micky volt legényem, ki fuvolált keményen,
A hölgyek mind elolvadtak tőle
Bár nem volt túlzón magas,
mégis úgy sétált mint kakas
Minden lánynak borzongott a bőre
A beszéde ékes, és a tánca sem oly rémes
Bárkit meghódított, ki a fedélközbe nyitott
Így hajóztunk páran, nevetve, vidáman
És az Irish Rover repített el minket

4. Már hét éve hajóztunk, mikor (a) kanyaró is kitört
És eltűntünk a ködök tengerén
Szép lassan elfogytunk, s csak ketten maradtunk
A kapitány úr kutyája meg én
Hajónk sziklának ment, ott hol senki meg nem ment
A kutya is beesett a vízbe
De sok lóherét evett, így szerencsésen esett,
megúsza és békésen a partra evezett

Vége.

Így én vagyok a Rover utolsó legénye
És ezzel a mesének is itt a boldog vége